

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת
רַבֵּנוּ יַעֲקֹב סָג"ל מוֹלִין זצ"ל
הגה"ק רַבֵּי יְהוֹנָתָן ב"ר נָתָן נָטַע אֵיבָּשִׁיץ זצ"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

ובשביעית - שאין שכר שמירה ולא עבודת קרקע, פודה בשווי.
אם היה הכל מופקר - אם הפקירו הבעלים נטע רבעי שלהם, אין הזוכה בו מנכה אלא שכר לקיטה, ומעלה הפירות לירושלים או פודה ומעלה הדמים. ולא אמרינן כיון דמהפקירא קא זכי אין דין רבעי נוהג בו. ובשביעית אינו מנכה שכר לקיטה שכל אדם מלקט לעצמו.
מוסיף עליו חומש - סתם מתניתין בבית הלל דילפי קדש קדש ממעשר.
בין שניתן לו במתנה - כשהוא סמדר, דאילו לאחר שנגמר בשולו הא סברי בית הלל דממון גבוה הוא כמעשר ואין יכולים ליתן אותו במתנה.

ובשביעית בשנת השמיטה, שעבודת הקרקע אסורה, ואין משלמים על שמירת הפירות וכל אדם בא ומלקט לעצמו **פודהו בשווי** פודה נטע רבעי לפי שווי הפירות ואינו מנכה כלום.
ואם היה הכל מופקר אם בשאר כל השנים הבעלים הפקירו נטע רבעי שלהם, **אין לו אלא שכר לקיטה** אין לזוכה בו לנכות מפדיונו אלא שכר לקיטה בלבד, אבל שאר ההוצאות שהוציא אינו מנכה, הואיל וזכה בו מן ההפקר. ומכל מקום אף הזוכה בנטע רבעי מן ההפקר חייב להעלותו או את דמי פדיונו לירושלים. **הפודה נטע רבעי שלו, מוסיף עליו חמישיתו** סתם משנתנו היא כדברי בית הלל (משנה ג) שדינו של נטע רבעי הוא כדין מעשר שני אף לענין חומש, **בין שהוא נטע הרבעי שלו ובין שניתן לו במתנה** הרמב"ם מפרש שמדובר כאן כשניתן לו קודם שהגיע לעונת המעשרות, שאילו לאחר שהגיע לעונת המעשרות, הרי סוברים בית הלל שנטע רבעי דינו כמעשר שני שממון גבוה הוא, ואין יכולים לתת אותו במתנה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

כתוב בתורה: "מקצה שלוש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך" (דברים יד, כח), מפסוק זה למדים שאם השהה אדם מעשרותיו של שנה ראשונה ושניה של שמיטה, הרי הוא חייב לבערם מן הבית בסוף השנה השלישית כלומר ביחד עם המעשרות של השנה השלישית, לפי שאין 'מקצה' אלא בסוף. עוד נכתב: "כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר (שנה שאין נוהג בה אלא מעשר אחד משני המעשרות שנהגו בשתי השנים שלפניה, ששנה ראשונה ושניה של שמיטה נוהג בהן מעשר ראשון ומעשר שני, ואילו בשנה השלישית אין נוהג אלא אחד והוא מעשר ראשון, ובמקום מעשר שני נותנים מעשר עני), ונתת ללוי לגר ליתום ולא למנה... ואמרת לפני ה' אלוהיך בערתי הקודש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה ככל מצוותך אשר צויתני" (דברים כו, יב ואילך), מפסוק זה למדים שזמן ביעור המעשרות הוא כשגומרים להפריש את כל המעשרות של השנה השלישית, ושלאחר הביעור יש לומר את 'וידוי המעשר'. ואמנם המעשרות של השנה השלישית אינם כלים עד חנוכה של השנה הרביעית, אבל חכמים דרשו בגזירה שווה שזמן הביעור הוא ברגל, שנאמר בביעור מעשר: "מקצה שלוש שנים" ונאמר: מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות, מה 'מקץ' האמור שם ברגל, אף 'מקצה' האמור כאן ברגל, ומאחר שבחג הסוכות אי אפשר שיהא הביעור, שהרי עדיין לא כלו אז המעשרות של השנה השלישית, כמו שביארנו לעיל, לפיכך דרשו חכמים: "כי תכלה לעשר" - איזהו רגל שכל המעשרות כלים בו? זה חג הפסח. ומכאן שזמן ביעור המעשרות הוא בחג הפסח של השנה הרביעית לשמיטה. וכן גם בגמר השנה השישית של שמיטה, זמן ביעור המעשרות הוא בחג הפסח של השנה השביעית. (הקדמת הרב קהתי למשנה זו).

רבינו עובדיה מברטנא

ערב יום טוב הראשון של פסח וכו' - דכתיב (דברים יד) "מקצה שלוש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך", ונאמר להלן (שם לא) "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות", מזה להלן רגל אף כאן רגל. אי מזה להלן חג הסוכות אף כאן חג הסוכות? ת"ל (שם כו) "כי תכלה לעשר", רגל שכל מעשרות בלין בו, הוי אומר זה פסח, שאין פירות של שנה שלישית נגמרים להזיות נלקטים כולן עד שיבא פסח של שנה הרביעית; וכן של שנה ששית עד שיבא פסח של שנה שביעית.

תרומה ותרומת מעשר לבעלים - לכהנים, שהתרומה שלהם.

ומעשר ראשון לבעלים - ללויים.

ומעשר עני לבעלים - לעניים.

מתבערים בכל מקום - צריך לבערם ולאבדם מן העולם.

הבכורים נתנים לכהנים כתרומה - ואין צריך לבערם מן העולם, משום דתרומה וקרינהו רחמנא, דאמר מר ותרומת ידך אלו הבכורים דכתיב בהו (דברים כו) "ולקח הכהן הטנא מידך". ואין הלכה כרבי שמעון.

התבשיל - שיש בו מפירות שביעית, או מעשר שני בשעת הביעור.

הרי הוא כמבוער - כיון דאין ממשן ניכר.

עָרַב יוֹם טוֹב הָרֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח וַיֵּשׁ גּוֹרְסִים 'עָרַב יוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן שֶׁל פֶּסַח', שֶׁל רַבִּיעִית וְשֶׁל שְׁבִיעִית של השנה הרביעית והשביעית (שנת השמיטה) למחזור שנות השמיטה, הִיָּה בְּעוֹר של המעשרות משלוש השנים שעברו, אם השהם אדם בביתו ולא עשה מצוותם, כמו שביארנו בהקדמה למשנה. **כִּיצַד הִיָּה בְּעוֹר? נוֹתְנִין תְּרוּמָה וְתְרוּמַת מַעֲשֵׂר לְבַעְלִים** כלומר לבעליהן, שהם הכהנים, **וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן לְבַעְלָיו**, ללויים, **וּמַעֲשֵׂר עֲנִי לְבַעְלָיו** לעניים. **וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי וְהַבְּכוֹרִים מִתְבַּעְרִים בְּכָל מְקוֹם** אם לא העלם לירושלים עד שעת הביעור, הרי הוא מבערם ומאבדם מן העולם, והוא הדין לנטע רבעי, כדברי בית הלל (משנה ג), שיש לו ביעור כדן מעשר שני. **רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: הַבְּכוֹרִים נִתְּנִין לְכַהֲנִים פְּתוּמָה** ואין צריכים לבערם מן העולם, לפי שהתורה קוראת לביכורים 'תרומה' שכתוב: "ותרומת ידך", ודרשו: אלו הביכורים, שנאמר בהם: "ולקח הכהן הטנא מידך" (דברים כו, ד), לפיכך דינם כתרומה. ואין הלכה כרבי שמעון. **הַתְּבַשִּׁיל שֵׁשׁ בְּתוֹכוֹ פִּירוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנֵי - בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים:** בשעת הביעור **צָרִיךְ לְבַעַר וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים:** הִרִי הוּא כְּמַבְעֵר ואין צריך לבערו, הואיל והפירות אינם ניכרים בתוך התבשיל.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)